

ikke følt mig fuldt overbevist. Efter hele min Stilling til Spørgsmaalet, saaledes som jeg udtalte mig ved Toldlovens 1ste Behandling, er det mig umuligt at følge den højtærede Minister paa dette Forslag. Jeg agter ikke at stemme for de foreslaaede Dagsordener, og jeg agter heller ikke at stemme for Forslaget, som det foreligger. Jeg ved, jeg i Partiet staar alene her, saa det vil ikke nytte, om jeg stemmer imod.

Den højtærede Minister udtalte, at de Ulemper, der vare ved Gennemførelsen af dette Forslag, vare forsvindende i Sammenligning med de Ulemper, der vare i andre Lande med tilsvarende Metoder ved Skatters Opkrævning. Ja, det er ganske vist, det er værre i andre Lande, men det kan dog ikke give os Spor af Grund til at komme ind paa de Veje. Jeg synes, det er rart og godt, at vi leve i et lille Land, hvor der er nogenlunde Frihed, og vi skulde gøre alt muligt for at hindre, at vi komme bort fra disse i Sammenligning med andre Lande smukke og behagelige Tilstande. Jeg skal dog erindre om, at i sin Tid fik vi her i Landet et Statspoliti, de saakaldte Gendarmer, som havde den Ret at trænge ind i ethvert Hjem og kontrollere. Om det saa var i Kostalden, kunde de passe at komme der, naar der blev malket. Det var en utaalelig Tilstand, men jeg kan ikke se, at det er behageligere, naar vi skulde have Toldpolitiet udvidet. Jeg synes, vi ere under Tilsyn nok paa Toldboden, saa at vi ikke behøve ogsaa at faa Tilsyn omkring i de private Hjem.

Vi have Toldtilsyn med de Fabrikationer, som skulde betale Afgift til Staten, med Øl og Brændevin osv., men dette er ikke et Toldtilsyn paa Stedet med Fabrikationen af en Vare, men det er et Tilsyn i alle Hjem, hvor man enten fabrikterer eller forhandler eller forbruger. Der er nævnt, at Tilsynet vil omfatte saadan noget som — jeg tror, det var den højtærede Minister, der nævnedes det — 18,000 eller 20,000 forskellige Steder. Det kan vel efterhaanden blive meget mere, men det er jo heller ikke saa lidt, hvis 20,000 Familier efterhaanden skulde under Politiets Tilsyn. Om man kalder det Toldpoliti eller Gendarmer, bliver omtrent det samme.

Jeg fremsatte ved Toldlovens første

Behandling en modsat Opfattelse af den, der giver sig Udtryk i Flertallets Betænkning. Flertallet siger, at der er ikke noget i Vejen for at benytte denne Beskatning. Selv om disse Drikke have vundet en nok saa stor Udbredelse, og selv om de navnlig for de billigere Sorters Vedkommende kunne siges at høre med til det daglige Forbrug i forholdsvis fattige Hjem, vil dog ingen for Alvor paastaa, at de ikke kunne undværes. Nej, men saa kunne vi lige saa godt straks dømme hele Folket til Vand og Brød og give dem det fornødne Salt til, for alt andet kan egentlig talt undværes. Ja maaske en Spand koldt Vand ned ad Ryggen om Morgenen ogsaa hører til det nødvendige, men med Undtagelse af det bliver alt Luksusartikler. Min Opfattelse er lige den stik modsatte. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde ved Toldlovens første Behandling, at Luksus er det, vi alle tilstræbe, og det, som gør Livet muligt at leve. Jo fattigere og mindre bemidlede Folk ere, desto mere gælder det om at give dem Andel i Luksus. Det er derved Livet forskønnes, og kun derved. Skulle vi indskrænke os blot til det, som lige kan holde Livet vedlige og beskytte os mod Kulden, saa er Livet egentlig talt ikke saa farlig meget værd. Det er netop det, det ikke er, for en betydelig Del af Befolkningen. Derfor skal man gøre det saa billigt som muligt for hele Befolkningen at naa til de Goder, som nu kun de mere velhavende have, og ikke beskatte dem. Vi kunne godt faa Pengene ind paa anden Maade.

Man siger, at vi skulde beskatte Luksus. Det vil altsaa sige, at vi skulde beskatte det, som er smukt og skønt i Livet, men det er ikke det, man mener. Jeg tror, man egentlig mener, at man skal beskatte de Folk, der have Raad til i større eller mindre Grad at forskønne deres Liv. Altsaa, man vil beskatte Indtægt og Formue. Men saa lad os gaa den direkte Vej. Det udtalte jeg ogsaa under Toldlovbehandlingen. Hellere end at lave et nyt Politi og en ny Skat skulde vi benytte det Apparat, vi have, og tage de Indtægter, vi behøve yderligere, ved en Formue- og Indtægtsskat. De 4 Mill. Kr. kunne vi jo faa ad den Vej i Stedet for